

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال - افغانستان

۱۰/۰۸/۱۹

در افغانستان چه می گذرد؟ (۸۲)

قتل ۲۰۰۰ سرباز خارجی:

از آغاز سال ۲۰۰۱ تا حال که نیرو های خارجی به افغانستان تجاوز کرده اند، دوهزار نفر تلفات داشته و مخصوصاً از آغاز سال میلادی تا اکنون تعداد تلفات این سربازان به ۴۳۰ نفر رسیده است. این تلفات برای این نیروها اضطراب آور شده و فکر میکنند که اگر تدابیر خاصی سنجیده نشود، این تلفات به شدت رو به افزایش خواهد رفت. درین میان تلفات پولیس دولت پوشالی هم کم نبوده از آغاز سال جاری تا حال به ۴۰۰ نفر رسیده است. در میان تلفات بیگانگان از همه بیشتر تلفات امریکایی ها و بعد انگلیسی ها بوده است. امریکایی ها تا حال بیش از یک هزار نفر و انگلیسی ها بیش از سیصد نفر تلفات داشته اند. نیرو های اردو و پولیس نیز تلفات سنگینی متحمل شده اند. در این چند سال تلفات غیر نظامی ها در افغانستان از همه بیشتر بوده که به صورت متوسط در هر روز ده نفر محاسبه شده است.

در گیری در دامنه کوه قورغ:

در روز ۱۴ اگست در دامنه کوه قورغ در غرب کابل درگیری میان کوچی ها و هزاره ها زخمی های بسیاری به جا گذاشت. درین منطقه که همه ساله کوچی ها برای چراندن گوسفندان شان جا به جا میگردند، امسال نیز جابه جا شده و درین میان چند تن از هزاره های مافیای زمین تپه های مقابل را بر هزاره ها فروخته و اینان شروع به خط اندازی و اقدام به ساختن خانه نمودند، اما کوچی های محل از کار شان ممانعت کرده و مدعی علفچر بر این منطقه بودند، این درحالیست که این زمین ها نه مربوط کوچی ها و نه مربوط هزاره ها بوده، بلکه زمین به دولت تعلق دارد. بعد از بگو مگو میان این دو گروه دست به یخن شده و جنگ با چوب و سنگ میان شان آغاز گردید، اما درین موقع پولیس و افراد اردو با تانک سر رسید و میان دو طرف حایل شد، از جائیکه تعداد هزاره ها درین رویارویی بیشتر بود، پولیس اقدام به تیر اندازی کرد و در این وقت دو تن از هزاره ها به قتل رسیدند و درین میان چند غزدی و خانه کوچی ها از سوی هزاره ها به آتش کشیده شد.

مردم خشمگین هزاره بعد اجساد شان را به پل خشک دشت برچی انتقال داده و بنای تظاهرات را گذاشتند. آنان با سنگ و چوب بر حوزه سیزدهم پولیس شهر کابل حمله بردند و این حوزه را به آتش کشیدند و بعد به یک شفاخانه هم حمله کردند، تصاویر کاندیدان از هر جنس و قماش را به زیر انداختند و پاره کردند و تا پل سوخته و کوته سنگی پیش رفته شعار های ضد دولت و پولیس سر میدادند. اما بعد ازین متوقف شده، اجازه پیشروی نیافتند. درین میان باز هم در اثر مقابله و تیر اندازی پولیس یکتن دگر نیز از افراد هزاره به قتل رسید و مظاهره خاموش شد و از سوی قوای امنیتی دولتی این منطقه نارام اعلان شده به صورت نظامی در آمد و فردای آن که باز هم هزاره ها خواستند تا تظاهرات به راه بیاندازند با واکنش جدی قوای امنیتی رو به رو شدند و از به راه اندازی تظاهرات دست کشیدند.

این درگیری میان هزاره ها و کوچی ها که ریشه در بهسود و دایمیرداد دارد، برای جنگسالاران درین روز هائی که کمپاین انتخاباتی هم گرم است، به سود و فایده است، زیرا کاندیدان دوطرف میتوانند به خوبی ازین گل آلود کردن آب، ماهی مراد بگیرند. این را همه مردم خوب میدانند و در میان جوانان هزاره این صحبت در هرجائی تکرار میگردد که باید نگذاشت که زورگویان بار دیگر از احساسات مردم سوء استفاده کنند. درین میان محقق، خلیلی، ملا تره خیل و جناوران دیگری تلاش میکنند تا با به جان هم اندازی از احساسات دو طرف خوب سود ببرند. ملا تره خیل که خود رانماینده کوچی ها یاد میکنند و چند روز پیش بادیگارد های او در نزدیک سینمای پامیر دوتن را طی بگومگویی کشته و هفت تن دیگر را زخمی ساخت و حال ظاهراً مورد تعقیب قرار دارد، بعد ازین درگیری اعلان کرد که به کوچی ها از دروازه شرقی کابل اجازه رفتن نداده ورنه جنگ بسیار گسترده میشد. وی باز هم میخواهد ازین وضعیت سوء استفاده کند و سود خود را ببرد. چیزیکه حتماً خواهد شد و این جنایتکار بار دیگر به ولسی جرگه راه پیدا خواهد کرد، پارلمانی که فقط برای چنین جانینانی زبیده میباشد. در این درگیری شخصی به نام فصیحی که از وابستگان محقق می باشد، نقش اساسی داشت و محرک اصلی این کار بود، اما چون مورد حمایت محقق قرار دارد، کسی برایش چیزی گفته نمیتواند.

کمپنی های خصوصی و مخالفت کرزی:

کمپنی های امنیتی بخشی از نیرو های مسلح در افغانستان است و درین روز ها کمپنی های امنیتی در رسانه ها مورد بحث قرار دارد. زیرا کرزی یکباره اعلان کرد که باید کار این کمپنی ها در افغانستان پایان یابند. در حال حاضر در افغانستان ۵۲ کمپنی به طور رسمی فعالیت دارند که ۲۶ کمپنی خارجی و ۲۶ کمپنی داخلی میباشد. تعداد مجموعی افراد مسلح این کمپنی ها بین ۴۰ تا ۵۰ هزار نفر میباشد. کرزی میگوید که افراد این کمپنی ها از طرف روز دزدی میکنند و از سوی شب طالب میشوند. اما بارک اوباما و جنرال پترئوس این انحلال را رد کرده و گفته اند که به این کمپنی ها برای ماموریت عساکر شان در افغانستان ضرورت دارد. این کمپنی ها که در کنار دولت و اردو، اردوی دیگر نیست، کسی در برابر آنها حرفی زده نمیتواند. کمپنی های داخلی بیشتر مربوط به زورمداران، از جمله خانواده خود کرزی میباشد و هرچه دلشان خواست همانطور عمل میکنند. این کمپنی ها در برابر پول های بسیار کلان اموال لوژستیکی نیرو های خارجی را در جاده های پر خطر افغانستان انتقال میدهند و این ضرورت بسیار جدی نیرو های خارجی در افغانستان میباشد، به خاطریکه نمیخواهند که درین راه افراد و سربازان شان کشته شوند. برخی ازین کمپنی ها با طالبان در تماس بوده و بخشی از پولها را به آنان میدهند تا از یکطرف همیشه راه ها را تهدید و پر خطر نگهدارند و از سوی دیگر طالبان بر نیرو های شان تلفات وارد نکنند.

عموماً درین کمپنی ها افرادی قرار دارند که بیکار میباشند و در کمپنی های خارجی بیشتر افراد مسلحی از کشور های نیپال، بنگله دیش ، سریلانکا و غیره در اختیار دارند که با پول های کم تا حد اکثر ۴۰۰ دالر آنها را استخدام میکنند و هر آن آنها را به کام مرگ میبرند.

برخی ازین کمپنی ها عبارتند از:

آسیا سیکوریتی گروپ: این سیکوریتی گروپ هزار ها نفر مسلح را در اختیار دارد و در مسیر کابل – قندهار و قندهار – هرات به انتقال مواد لوژستیکی نیرو های خارجی مصروف میباشد و پول های کلانی به جیب میزنند.

وطن ریسک منجمنت: این کمپنی بخشی از وطن گروپ میباشد که در قندهار مصروف کار میباشد.

کندهار سیکوریتی گروپ: این کمپنی نیروی زیادی در قندهار در اختیار دارد کندهار سیکوریتی گروپ در حقیقت ۲۳ گروه امنیتی دیگر را در اختیار دارد که قومندانی عمومی آن را روح الله به عهده داشت، اما با مخالفت کرزی با این کمپنی ها اینک روح الله طی یک کنفرانس مطبوعاتی از کارش استعفاء داد.

قطعه ریزرف: که سه هزار مرد مسلح در اختیار دارد در ارزگان مستقر میباشد و مطیع الله خان قومندانی آنرا به عهده دارد و در مسیر ترینکوت و قندهار به انتقال مواد لوژستیکی هالندی ها اشتغال داشت، اما اکنون که امریکائی ها، انگلیسی ها و استرالیائی ها در ارزگان جابه جا شده، لذا باز هم مطیع الله خان قرارداد های جدیدی با این نیرو ها به امضاء خواهد رساند.

شرکت امنیتی ان سی ال: که به حامد وردک پسر رحیم وردک مربوط میباشد.

علاوه به این کمپنی ها ، کمپنی های نخبه مربوط به صدیق مجددی پسر صدیقت الله مجددی ، گلف مناس مربوط به اسدالله خالد. شرکت امنیتی شمشاد که مربوط به عبدالروف زدران پسر پاچا خان زدران میباشد، در افغانستان فعال میباشد. کمپنی افغانستان نوین که مربوط به امان الله گذر و لطف الله بوده و ۵۰۰ نفر مسلح در اختیار دارد. کمپنی اس اس جی که اجمل رحمانی و پسر بابیه جان در رأس آن قرار دارد و بیشتر قرار دادهای میدان هوایی بگرام را میگیرد. کمپنی های جنرال اغیر که به نام اس اس ای یاد میشود و وظیفه محافظت پایه های روشن را به عهده دارد. کمپنی جنرال جرأت که گفته میشود حال فروخته شده است، کمپنی خراسان و کمپنی سپین غر هم از کمپنی های اند که بیشتر قرار داد ها را به پیش میبرد/ اینگونه دیده میشود که این کمپنی ها بیشتر به زورمندان مربوط میشود. حال دیده شود که آیا کرزی قادر است که بتواند این کمپنی ها را مهار کند یاخیر.

نباید یک نکته را فراموش نمود که رقبای کرزی ادعا دارند که نامبرده کمپنی ها را از موضع انحصار طلبانه و به نفع کمپنی امنیتی برادرش می خواهد منحل بسازد و گویا مخالفت غرب هم با این تصمیم کرزی، بدان خاطر است که نمی خواهند قدرت تمام کمپنی ها در دست یک نفر، حتا غلامی از قماش ولی کرزی متمرکز گردد.